

Gregorius jónapot orðjon Isten eháznak,

Eljöttünk hoggyha szivessen fogadnának,
Megtisztelt a nagyloinyukat a Nagy Pista
legény, Hoggyha a nagyloinyuk nem adna
kosorát Es hoggyha elfogadnák esta
szép Tebét, fogadják el mert már nagyon
elfáradtunk Még a csikmóink is orz
ittlón maradtak

Most már Isten áldója e háznak családját
Áldja férjre nem sokára a kedves leányait
Es hogy minikis eljöhessünk a lakodalomba
is itannax pedig a keresztelőbe
Eszomonolósom

Folytatás a 2. l. r.
Nagy István: Pista

TEBE-vers

Szerencsés jó napot adjon Isten e háznak!
 Eljöttünk hogyha szivesen fogadnának,
 Megtisztelte a nagylányukat a Nagy Pásta, legény,
 Hogyha a nagylányuk nem adna kosarat,
 Es hogyha elfogadnák ezt a szép tebét.
 Fogadják el, mert már nagyon elfáradtunk,
 Még a csizmáink is az utban maradtak,
 Most már Isten áldja e háznak családját,
 Adja férjhez nemsokára a kedves leányát,
 És hogy miink is eljöhessünk, a lakodalomba,
 Is utána pedig a keresztelőbe.

Esszómondásom!

/Perőcsény, Tóth Zsigmondné kézírása alapján
 "elszabadulás tér 1.sz.!"

Jaj, nekem kedves lyányom, drága lyányom, kedves lyányom,
 Jaj, nékem, jaj teérted drága lyányom, kedves lyányom,
 Felejhetetlen virágom, Tóth Eszterkém, jaj!
 Jaj, de boldog vótam, mikor sokat emondtad, hogy idesmamám!
 De mos má nagyon boldogtalan vagyok, mer nincsen nékem kislyányom,
 Drága lyányom, felejhetetlen drága bimbó koroba hervattá el,
 drága lyányom, jaj!
 Jaj, nekünk teérted! Nincs má nekem Tóth Eszterkém. Drága lyányom,
 felejhetetlen kislyányom, jaj!
 Jaj, nekünk teérted! Drága lyányom, a virágok mos nyinak, te meg
 mos nyilottá el.
 De nagyon boldogtalan vagyok, mer az Ur kertyibe ütettelek,
 édes, drága lyányom bimbó korodba, kedves lyányom, jaj!
 Jaj, nekünk, jaj, nekünk! De nagyon bünös anya vagyok a világon,
 kedves, kedves, kedves lyányom, felejhetetlen virágom, jaj!
 Jaj, nekem, Tót Eszterkém teérted! Mikor mehetek el hozzád,
 mer nagyon-nagyon fáj a szivem érted drága, kedves lyányom, jaj!
 Jaj, nekem, jaj nekem! Nagyon nehéz vót az elválás, de mikor
 lesz a viszontlátás, kedves, kedves lyányom?! Jaj!
 De nagyon szeretnék veled mennyi, veled megpihennyi drága
 lyányom, kedves, kedves lyányom, jaj!
 Jaj, nekem, jaj nekem teérted, drága lyányom, kedves lyányom, jaj!
 Nem mongya má nékem senki többet, hogy idesmamám! Idesmamám!
 Nincs nekem többet lyányom, jaj! Jaj, nekem, hova hajtsam az
 én bánatos fejemet? Jaj, nekem teérted, felejhetetlen virágom, jaj!
 Jaj-jaj-jaj-jajjaj, jaj, nékem halálig, koporsóm bezártáig, jaj!
 Jaj, nekem, jaj, nekem, kedbes lyányom, drága lyányom, Tóth Eszterkém,
 jaj, nekem, bánatos idesanyának nincsen lyánya. Drága ~~lyányomxxx~~
 virágom ütettelek az Ur kertyibe, jaj!

"En mondtam ^{Tóth} ~~Mezei~~ Zsigmondné, Mezei Eszter 58 esztendő"/1959/
 Perőcsényben.